

ГРИЦЬЮК Григорій Владиленич (20. 07. 1955, Львів — 22. 01. 2000, Київ) — співак (баритон). Син [В. Грицюка](#). Народний артист УРСР (1990). Лауреат Всесоюз. конкурсу вокалістів ім. М. Глінки (1-а премія), Респ. конкурсу вокалістів ім. М. Лисенка, Міжнар. конкурсу вокалістів у Ріо-де-Жанейро (обидва — 2-а премія; усі — 1984), Міжнар. конкурсу ім. П.

Чайковського (1986, 1-а премія). Закін. Київську консерваторію (1979; кл. Т. Михайлової). 1981-88 — соліст Київ. театру опери та балету ім. Т. Шевченка, 1988-92 — Будинку орган. та камер. музики України. У репертуарі — твори рос., укр. та зарубіж. класики. Виступав на опер. сценах Європи, зокрема у Франції та Австрії. Гастролі в Україні та за кордоном.

Основні партії

Микола («Наталка Полтавка» М. Лисенка), Ігор («Князь Ігор» О. Бородіна), Шакловитий («Хованщина» М. Мусоргського), Валентин («Фауст» Ш. Гуно), Невер («Гугеноти» Дж. Мейєрбера), Альбер («Вертер» Ж. Массне), Жермон («Травіата» Дж. Верді).

Рекомендована література

1. Шокало І. На шляху до майстерності // Музика. 1985. № 3;
2. Сидоренко Р. Тричі лауреат // КіЖ. 1985, 8 берез.;
3. Москалець О. Недоспівана партія Григорія Грицюка // День. 2000, 20 лип.

[М. А. Варзацька-Костіна](#)

Бібліографічний опис:

Грицюк Григорій Владиленич / М. А. Варзацька-Костіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31803>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).